

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 27 juni 2011

737/2011

Lag

om ändring av lagen om förfarandet vid frigivning av långtidsfångar

Utfärdad i Helsingfors den 17 juni 2011

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förfarandet vid frigivning av långtidsfångar (781/2005) 1 och 3 §, 5 § 2
mom. och 9 § som följer:

1 §

Ansökan

Ett ärende som gäller villkorlig frigivning
av fångar som dömts till fängelse på livstid
eller som förordnats att avtjäna hela strafftiden
i en straffanstalt ska behandlas vid Helsingfors hovrätt, där ärendet anhängiggörs på
ansökan av fången i fråga.

Brottspåföljdsmyndigheten centralförvaltningsenhet ska ge ett utlåtande om ansökan
till hovrätten. Brottspåföljdsmyndigheten centralförvaltningsenhet ska i utlåtandet konstatera huruvida den förordar eller motsätter
sig frigivning och om fången ska placeras i

övervakad frihet på prov enligt 2 c kap. i
strafflagen (39/1889). Brottspåföljdsmyndigheten centralförvaltningsenhetens bedömning
av förutsättningarna för frigivning och annan
utredning som gäller fången ska bifogas utlåtandet. Till utlåtandet om en fånge som
dömts till fängelse på livstid ska det dess-
utom fogas en bedömning av risken för att
fången begår ett våldsbrott.

Brottspåföljdsmyndigheten centralförvaltningsenhet kan i den situation som avses i 10
kap. 3 § i fängelselagen (767/2005) eller av
andra särskilda skäl ansöka om villkorlig fri-
givning av en fånge.

Brottspåföljdsmyndigheten centralförvalt-

ningsenhet ska delge fången det utlåtande som avses i 2 mom. och den ansökan som avses i 3 mom. jämte bilagor.

3 §

Behandling av ärendet vid Helsingfors hovrätt

Fången får lägga fram behövlig utredning i ärendet. Hovrätten ska höra fången med anledning av det utlåtande som avses i 1 § 2 mom. och den ansökan som avses i 3 mom. i den paragrafen.

Hovrätten kan på eget initiativ fatta beslut om att inhämta sakkunnigutlåtanden, uppta bevisning eller förordna att skriftliga bevis eller andra handlingar ska läggas fram. Fången och Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet ska ges tillfälle att bli hördta med anledning av de utredningar som domstolen inhämtat.

Muntlig förhandling i ärendet ska ordnas om fången yrkar det och även annars, om det inte är uppenbart onödigt. Fången och en företrädare för Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet ska kallas till den muntliga förhandlingen. Fången, företrädaren för Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet, vittnen och andra personer kan höras och annan utredning kan tas emot vid den muntliga förhandlingen. Om fången inte anländer till den muntliga förhandlingen, kan ärendet avgöras trots hans eller hennes

utevaro, om hovrätten inte anser det behövligt att höra honom eller henne personligen.

Ärendet ska behandlas skyndsamt.

5 §

Rättshjälp

De kostnader om åsämkats ett vittne eller någon annan person som Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet åberopat för utredningen av ärendet ska betalas med statsmedel enligt bestämmelserna i lagen om bevisningskostnader med statens medel (666/1972). Fången kan dock inte förpliktas att ersätta staten för dessa kostnader.

9 §

Förbud mot verkställighet av villkorlig frigivning

När Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet för ett ärende som gäller villkorlig frigivning till Helsingfors hovrätt för ny behandling på det sätt som avses i 2 c kap. 10 § 3 mom. eller 12 § 2 mom. i strafflagen, kan hovrätten förbjuda verkställigheten av beslutet om villkorlig frigivning för den tid den nya behandlingen pågår.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2011.

Helsingfors den 17 juni 2011

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*